

Sinhoei dixit, Suius Fancheu, Tanga & Sunga familia eodem nomine Cinghai, at Taiminga antiquum Quangcheu nomen restituit. Includit hujus urbis territorium civitates quindecim, quibus Macaum Lusitanorum haud ad numero, licet in hoc etiam territorio sita sit, 1 Quangcheu, 2 Xunte, 3 Tunguon, 4 Cengching, 5 Hiangxan, 6 Sinhoei, 7 Cingyuen, 8 Sining, 9 Chung-hoa, 10 Lungmuen, 11 Sanxui, 12 Lien, 13 Jangxan, 14 Lienxan, 15 Singan.

*Vrbis ter-
mini.* Ad ortum, Boream ac occasum hanc regionem montes claudunt, reliqua vero ipsa maria; ubique copiosis aquis irrigua est, amoenas feracesque hinc inde obtinet planicies. Ipsa metropolis non sua tantum magnitudine celebris est, quippe quæ ad quatuor Germanica millaria suis cum suburbii occupet, sed & publicorum ædificiorum splendore, incolarum frequentia, atque ipso situ nobilis; tametsi enim à mari aliquanto distet spatio, navium tamen majorum ad ipsa usque urbis moenia capaces habet alveos, quibus undique latissime cingitur: porta una, eaque Borealis in continente est, emporii magnitudini respondet mercium copia, mercatorumque concursus, ex quibus opes ac commoda nascuntur: merces ex hac urbe quotannis evehuntur innumeræ, & ab exteris advehuntur, soli Lusitani qui *Divitiae.* Macai degunt, ingentes hinc divitias hauriunt: bis enim illis quotannis illuc ad nudinas proficisci, ac morari illarum tempore licet; mille trecentas omnis generis sericorum pannorum arcas hisce temporibus secum deducere consueverant, quælibet arca centum & quinquaginta continebat serica volumina, panni rasi, damasceni, aliorumque hujuscemodi: efferebantur quoque more solito auri, ut vocant, panes bis mille quingenti, quilibet decem Toel, ut ajunt, appendebat, singuli autem Toel tredecim regales Hispanicos seu Philippicos æquapondere, adeoque panis quilibet aureus tredecim plus minus fuit unciarum. Muschitum congerere soliti libras octingentas: hisce byssum sericumve non laboratum, aurea fila, lapides pretiosos ac gemmas, uniones, multaque alia haud ad numero. Neque Lusitani tantum, sed vel maxime Siones, Camboiani aliisque viciniores hanc urbem frequentant, unde tanta navium illuc multitudine est, ut integrum materiae sylvam videare te credas, ex quibus facile est de urbis opulentia formare judicium; atque hæc eadem intelligenda sunt de nobilissima civita-

te Hiangxan, in qua præcipui ac ditissimi habitant mercatores.

Macaum haud dubie inter nobilissima totius Indiæ emporia jam pridem est numeratum, de quo tacere hic fere præstat, quam nimis pauca dicere; quia tamen ab aliis hæc fusius deducta sunt, brevibus, quæ hic necessaria, perstringam. Jacet hæc civitas in exigua peninsula insulæ majoris, in ipso promontorio fortissimo ac viribus humanis pene inexpugnabili loco, undique marinæ, si Borealem terræ quasi linguam excipias; mare circumcirca habet minime altum, unde navibus vix patet accessus, nisi per ipsum portum, ad quem egregium munimentum est: illud naves tantum non radere coguntur, cum portum ingredi volunt, ubi complura præclara atque insignia sunt majora tormenta, nusquam enim plura aut meliora, quam hoc in loco conflari existimo: hic enim funduntur assidue nova ex Macaum Japonico ac Sinico cupro, atque hinc toti Indiæ provideri solet. Qua vero terra patet iter, nulla prorsus arbor, nullum impedimentum est, sed omnia oculis atque itib[us] pervia; duo tantummodo egregie etiam munita castella sunt in vicinis collibus ædificata, quæ non parum roboris ac securitatis ab hostibus ipsis urbi præstant. Ubi nunc urbs est, olim idolum erat Ama dictum, & quia optima ibi navium statio est, quam Sinae Gao dicunt, hinc Amacao ortum est nomen, cum alias dicendum fuisset Amagao; hic itaque hactenus incultus locus ab Lusitanis excoli & habitari cæptus est, ipsis concedentibus Sinis, atque ultro annuentibus: unde non ita multo post in celeberrimam hanc ac frequentissimam evasit civitatem, propter multiplex rerum omnium, quæ vel ex Europa, vel ex tota India Lusitanis navibus feruntur, & ex Sina advehuntur coëmerium: quamvis autem ab emporii celebritate, incolarum ac domorum, præcipue que monasteriorum cum primis visenda sit civitas; maxime tamen illam extollit, quod non tantum in ultimum illum orbem immensa hominum cupiditas negotiatores illos detulerit; verum etiam ne latius patarent Lusitanici Imperii fines, quam illius Christianæ religionis propagandæ ardor, conflixerat ad hanc civitatem religiosi viri, sacerdotesque non pauci, qui vel Lusitanorum in rebus divinis curam gerunt, vel exteris indigenas ad Christum adducendos suscepere; quinimo hinc fere omnes illæ inclytæ prorsus ac nobilissimæ expeditiones rei Christia-